

Rapport

van 25/11/2025

Het toegelaten inkomen van de distributienetbeheerders uit hun periodieke nettarieven voor 2026

Inhoud

1.	Inleiding	3
2.	Toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	4
2.1.	Totaal toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	4
2.2.	Endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	6
2.2.1	Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten	8
2.2.2	Aanvullende endogene termen	9
2.3.	Exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie	11
3.	Toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	15
3.1.	Totaal toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	15
3.2.	Endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	17
3.2.1	Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten	19
3.2.2	Aanvullende endogene termen	20
3.3.	Exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie	20

1. Inleiding

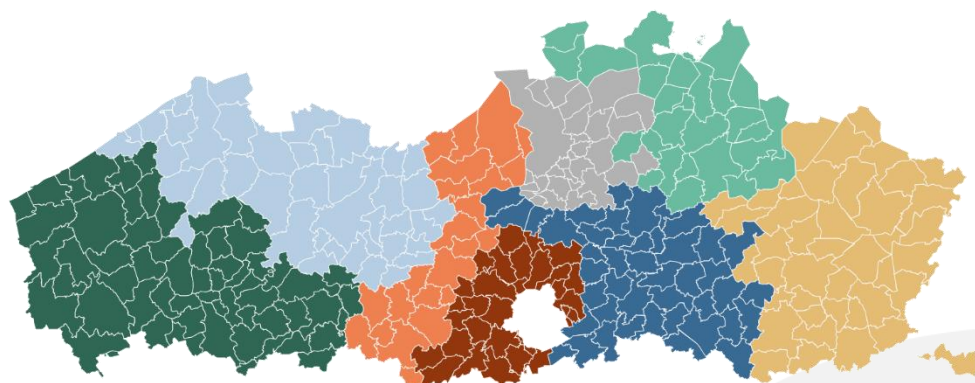
Op 21 juni 2024 heeft de Vlaamse Nutsregulator (VNR) de tariefmethodologie voor de elektriciteits- en aardgasdistributie in Vlaanderen gedurende de reguleringsperiode 2025-2028 vastgesteld¹. De tariefmethodologie legt het kader vast voor het bepalen van het toegelaten inkomen van de Vlaamse distributienetbeheerders. Daarbij waakt de VNR erover dat de distributienetbeheerders de nodige middelen hebben om hun essentiële taken te vervullen en de nodige investeringen te doen met het oog op de energietransitie. De tariefmethodologie stimuleert hen echter ook om efficiënt en innovatief te werken, hun productiviteit te verbeteren en de kwaliteit van hun dienstverlening aan de Vlaamse gezinnen en bedrijven te garanderen. Tot slot legt de tariefmethodologie ook vast hoe het toegelaten inkomen vertaald wordt in de nettarieven die de Vlaamse gezinnen en bedrijven jaarlijks aan de distributienetbeheerders betalen.

In uitvoering van de tariefmethodologie 2025-2028 heeft de VNR op 4 november 2025 het toegelaten inkomen van de elektriciteits- en aardgasdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor het jaar 2026 vastgesteld. Op basis van het toegelaten inkomen en de verwachte afname- en injectievolumes kunnen de distributienetbeheerders hun tariefvoorstellen opmaken en ter goedkeuring aan de VNR voorleggen.

Deze nota geeft een overzicht van de hoogte en samenstelling van het toegelaten inkomen voor het jaar 2026. Meer informatie kan u terugvinden op onze website².

Het toegelaten inkomen is vastgesteld in overeenstemming met de netgebieden die vanaf 1 januari 2026 gelden. Hieronder ziet u de verschillende netgebieden op de kaart van Vlaanderen. Alle distributienetbeheerders in Vlaanderen behoren tot dezelfde werkmaatschappij, Fluvius System Operator cvba.

Figuur 1: De verschillende netgebieden in Vlaanderen.

- Fluvius Antwerpen ● Fluvius Halle-Vilvoorde ● Fluvius Imewo ● Fluvius Kempen
- Fluvius Limburg ● Fluvius Midden-Vlaanderen ● Fluvius West ● Fluvius Zenne-Dijle

¹ <https://www.vlaamsenutsregulator.be/elektriciteit-en-aardgas/nettarieven/tariefmethodologie/tariefmethodologie-2025-2028>

² <https://www.vlaamsenutsregulator.be/elektriciteit-en-aardgas/nettarieven/toegelaten-inkomens-en-tariefvoorstellen/2026>

2. Toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

2.1. Totaal toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

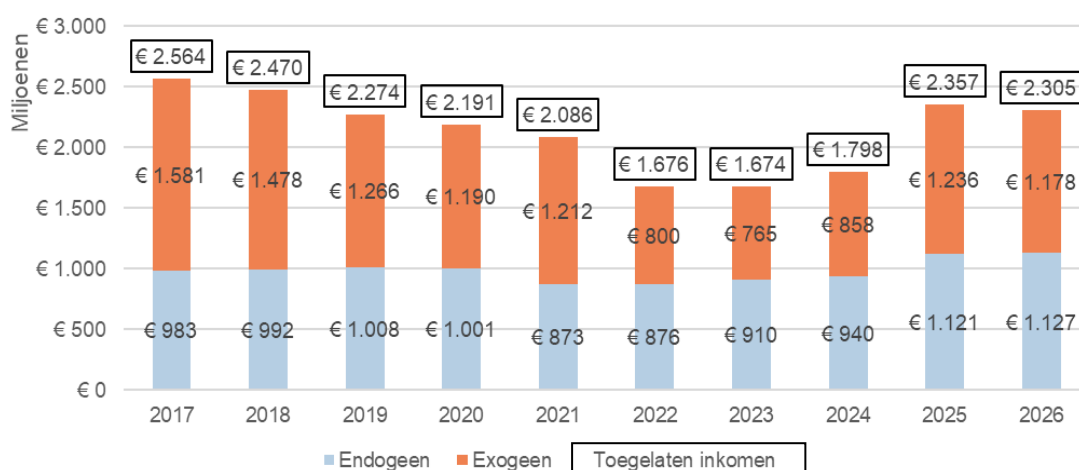
Hieronder tonen we een overzicht van het toegelaten inkomen voor 2026 per distributienetbeheerder, verdeeld over exogene en endogene kosten, en vergelijken we met het toegelaten inkomen van 2025³.

Tabel 1 Toegelaten inkomen van de elektriciteitsdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor 2026

Netbeheerder	Exogeen	Endogeen	Totaal	Evolutie t.o.v. 2025
Fluvius Antwerpen	€ 158.693.372	€ 154.448.691	€ 313.142.063	
Fluvius Halle-Vilvoorde	€ 87.586.849	€ 95.485.887	€ 183.072.736	
Fluvius Imewo	€ 202.422.080	€ 221.261.872	€ 423.683.952	
Fluvius Kempen	€ 105.699.072	€ 77.871.441	€ 183.570.513	
Fluvius Limburg	€ 158.259.208	€ 133.652.124	€ 291.911.333	
Fluvius Midden-Vlaanderen	€ 99.242.486	€ 95.483.752	€ 194.726.238	
Fluvius West	€ 223.164.922	€ 205.939.138	€ 429.104.060	
Fluvius Zenne-Dijle	€ 142.515.375	€ 143.183.834	€ 285.699.209	
Totaal	€ 1.177.583.364	€ 1.127.326.740	€ 2.304.910.104	-2,23%
Aandeel	51%	49%		

Figuur 2 toont de evolutie van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2026, telkens bepaald in overeenstemming met de tariefmethodologie die voor het betreffende jaar geldt.

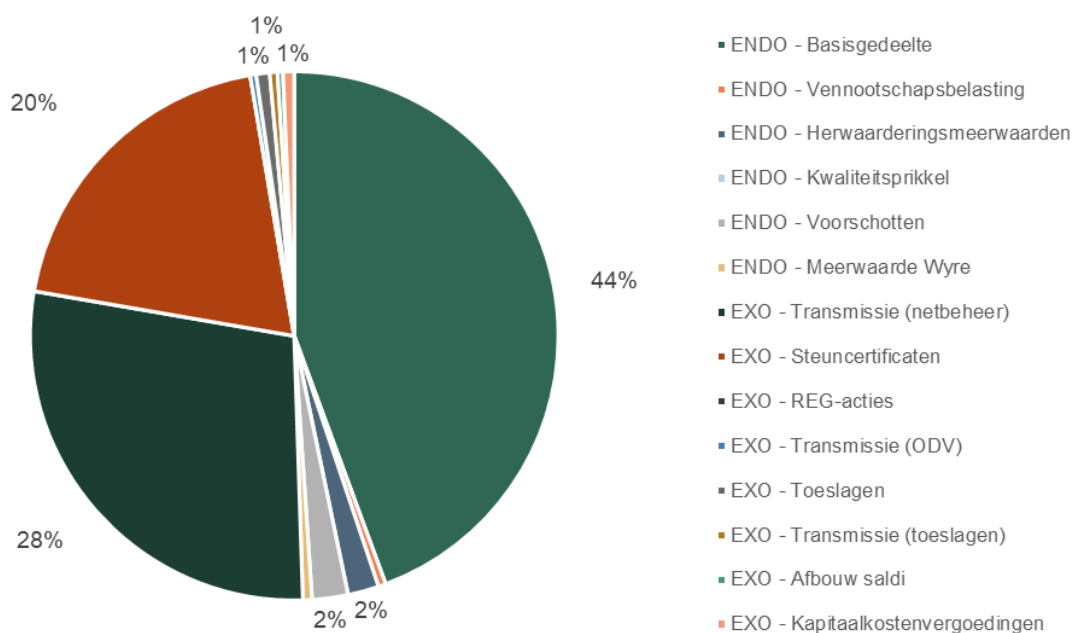
Figuur 2 Evolutie van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2026

³ Het toegelaten inkomen van 2025 is gewijzigd op 28 oktober 2025. Bij nazicht van de ex-postrapporteringen over de endogene kosten in 2024 van de elektriciteitsdistributienetbeheerders, heeft de Vlaamse Nutsregulator een aantal vaststellingen gedaan die ook betrekking hebben op de endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023. Deze vaststellingen hebben geleid tot een correctie van de gerapporteerde endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023. Bijgevolg heeft de Vlaamse Nutsregulator het toegelaten inkomen voor de elektriciteitsdistributienettarieven in het jaar 2025 herzien.

Figuur 3 toont de samenstelling van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2026. Daarbij wordt de absolute waarde van elk onderdeel getoond, zonder positief of negatief teken.

Figuur 3 Samenstelling van het toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2026

In de paragrafen 2.2 en 0 wordt elk onderdeel afzonderlijk toegelicht.

2.2. Endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

Endogene kosten liggen binnen de controle van de distributienetbeheerders. De VNR past een inkomstenplafond toe. Op die manier worden de distributienetbeheerders gestimuleerd om hun taken zo kostenefficiënt mogelijk uit te voeren. De VNR weerhoudt enkel de endogene kosten die redelijk en noodzakelijk zijn voor het net- en databeheer in Vlaanderen. Naast de efficiëntieprikkels omvat de tariefmethodologie 2025-2028 ook kwaliteitsprikkels om de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten in de periode 2017-2026.

Tabel 2 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2026

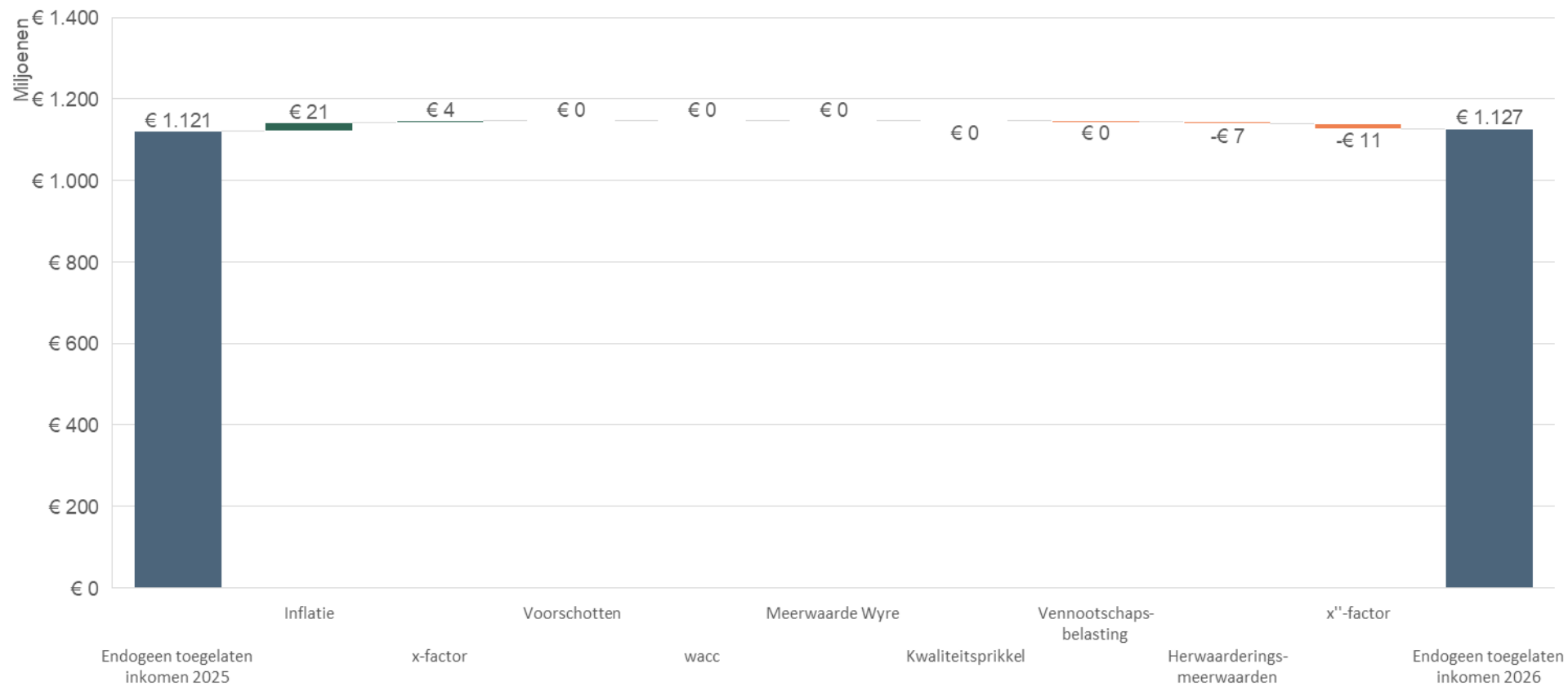
Jaar	Endogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 983.065.994	-2,4%
2018	€ 992.348.365	0,9%
2019	€ 1.008.425.660	1,6%
2020	€ 1.000.500.751	-0,8%
2021	€ 873.266.666	-12,7%
2022	€ 875.676.560	0,3%
2023	€ 909.551.691	3,9%
2024	€ 940.283.760	3,4%
2025	€ 1.121.486.772	19,3%
2026	€ 1.127.326.740	0,5%

Volgens paragraaf 5.2, formule 3 en tabel 5 van de tariefmethodologie bestaat het toegelaten inkomen voor endogene kosten uit de volgende onderdelen:

- Basisgedeelte;
- Ex-ante aanvullende term voor herwaarderingsmeerwaarden;
- Ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting;
- Kwaliteitsprikkel;
- Voorschotten;
- Correctie voor Wyre-meerwaarde.

Figuur 4 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de lichte stijging van het toegelaten inkomen voor endogene kosten tussen 2025 en 2026. In de volgende paragrafen lichten we dit in meer detail toe.

Figuur 4 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie tussen 2025 en 2026

2.2.1 Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten wordt bepaald op basis van de hoogte en evolutie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. De sectorkosten omvatten de afschrijvingen en operationele nettokosten van alle distributienetbeheerders en de normatieve kapitaalkostvergoeding. De kapitaalkostvergoeding voor 2026 wordt berekend door een gewogen gemiddelde kapitaalkost van 5,20% toe te passen op de gereguleerde vaste activa en het nettobedrijfskapitaal. Dit vormt een marktconforme vergoeding voor een nutsbedrijf dat zich op een kostenefficiënte manier weet te financieren en geeft de distributienetbeheerders een prikkel om hun werkelijke kapitaalkosten te beheersen. De gewogen gemiddelde kapitaalkost wordt jaarlijks herzien om rekening te houden met gewijzigde marktomstandigheden. Zo daalt de risicovrije rente (die de kost van het eigen vermogen bepaalt) van 2,95% naar 2,77% omdat ook de rentes van Belgische en Duitse overheidsobligaties in dezelfde mate gedaald zijn. De kost van het vreemd vermogen stijgt daarentegen van 2,17% naar 2,22%. Dit reflecteert de gestegen rentes van obligaties van Europese nutsondernemingen gestegen (voor nieuwe financiële schulden). Deze herzieningen leidden samen echter tot hetzelfde kapitaalkostpercentage als voor 2025.

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten voor 2026 wordt concreet bepaald door lineaire extrapolatie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. Figuur 5 illustreert dit en toont ook de overeenkomstige bedragen voor de voorgaande reguleringsperiode.

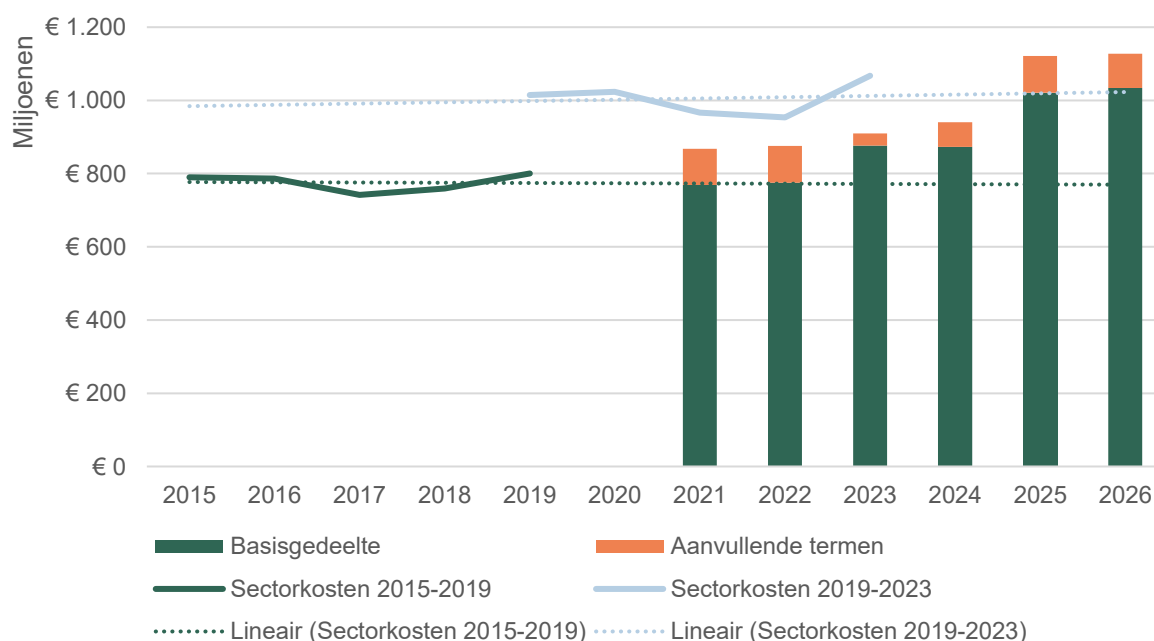
De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2020 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 3,50%. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023, daarentegen, zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2024 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 5,20%. Omwille van de inflatie tussen 2020 en 2024 en de hogere kapitaalkostvergoeding liggen dus ook de sectorkosten beduidend hoger dan de sectorkosten in de voorgaande referentieperiode. Hierdoor stijgt ook het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten.

Als we de inflatie en de kapitaalkostvergoeding buiten beschouwing laten, dan liggen de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 wel iets lager dan de sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019. Dit komt onder meer door de fusiebesparingen die de VNR in de voorgaande reguleringsperiode opgelegd heeft.

De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 kennen een stijgend verloop en leiden tot een x-factor van -0,00342. Omwille van de historische kostentrend zal het basisgedeelte van het toegelaten inkomen tussen 2025 en 2028 dus licht stijgen. De inflatie zorgt voor een versterkend effect van de stijging.

Naast de x-factor omvat het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten ook de x''-factor of frontier shift. Door middel van de x''-factor stimuleert de VNR de distributienetbeheerders om productiviteitsverbeteringen te realiseren, bijvoorbeeld door 'best practices' toe te passen en de technologische vooruitgang te benutten. In de reguleringsperiode 2025-2028 bedraagt de x''-factor 1,10%.

Figuur 5 Bepaling van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

2.2.2 Aanvullende endogene termen

De tariefmethodologie 2025-2028 bepaalt dat herwaarderingsmeerwaarden geen deel uitmaken van de sectorkosten of van de gereguleerde vaste activa. In de plaats daarvan worden de afschrijvingskosten en kapitaalkosten van herwaarderingsmeerwaarden in het toegelaten inkomen voor endogene kosten opgenomen via een ex-ante aanvullende term. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 44.242.378,89 voor 2026.

De ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting omvat een correctie voor de exogene kosten of aanvullende endogene termen die fiscaal niet aftrekbaar zijn en belastingverhogend werken. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 10.794.033,27 voor 2026.

De kwaliteitsprikkel (Q-factor) omvat een aanpassing van het toegelaten inkomen voor endogene kosten op basis van de kwaliteit van de dienstverlening in de reguleringsperiode 2025-2028. De VNR zal in 2026 voor het eerst een beoordeling maken van de geleverde kwaliteitsprestaties in 2025 en de daaruit volgende boni of mali verrekenen in het toegelaten inkomen voor endogene kosten in 2027. Tot dan bedraagt de kwaliteitsprikkel € 0,00.

De VNR kan volgens de tariefmethodologie 2025-2028 een voorschot aan het toegelaten inkomen voor endogene kosten toevoegen. Fluvius heeft een voorschot aangevraagd voor de hogere kosten ten gevolge van het proactieve investeringsbeleid in het kader van de energietransitie en de hogere kosten ten gevolge van veranderende wetgeving inzake net- en databeheer. De VNR heeft de voorschotaanvraag in detail onderzocht en afgetoetst aan de voorwaarden in de tariefmethodologie. Het uiteindelijke voorschot is gelijk aan het maximale voorschot van 5% van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten en bedraagt € 51.053.658,49 voor 2026.

In 2023 heeft Fluvius een deel van de gereguleerde vaste activa ingebracht in het bedrijf Wyre (een joint venture tussen Fluvius en Telenet). Bij de inbreng van de gereguleerde vaste activa heeft Fluvius ook een meerwaarde gerealiseerd. De VNR oordeelt dat deze meerwaarde moet terugvloeien naar de elektriciteitsdistributienetgebruikers en doet daarvoor een correctie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten. Zoals toegelicht in bijlage 11 van de tariefmethodologie 2025-2028, heeft de VNR de meerwaarde vastgesteld op € 51.674.068,79. Deze meerwaarde wordt gelijkmatig gespreid over de reguleringsperiode 2025-2028 en leidt tot een correctie van - € 12.918.517,20 voor 2026.

2.3. Exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie

Exogene kosten liggen buiten de controle van de distributienetbeheerders en kunnen niet gedrukt worden door efficiëntieverbeteringen. Efficiëntieprikkels zijn dan ook niet zinvol. Exogene kosten worden daarom integraal doorgerekend in de periodieke distributienettarieven.

Het toegelaten inkomen voor exogene kosten is gelijk aan het budgetvoorstel dat de distributienetbeheerders ingediend hebben en de VNR goedgekeurd heeft. Later, als de werkelijke exogene kosten vastgesteld zijn, zal de VNR de gebudgetteerde kosten en de werkelijke kosten met elkaar vergelijken en het verschil daartussen via het regulatorisch saldo voor exogene kosten verrekenen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor exogene kosten in de periode 2017-2026.

Tabel 3 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in de periode 2017-2026

Jaar	Exogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 1.581.308.190	8,6%
2018	€ 1.477.921.732	-6,5%
2019	€ 1.265.525.203	-14,4%
2020	€ 1.190.130.938	-6,0%
2021	€ 1.212.255.871	1,9%
2022	€ 800.029.079	-34,0%
2023	€ 764.590.061	-4,4%
2024	€ 857.754.860	12,2%
2025	€ 1.235.919.006	44,1%
2026	€ 1.177.583.364	-4,7%

De exogene kosten van de elektriciteitsdistributienetbeheerder zijn als volgt samengesteld:

- De transmissienettarieven die Elia aan de distributienetbeheerders aanrekent voor het gebruik van het transmissienet, voor openbaredienstverplichtingen en voor toeslagen;
- De transmissienetkosten die de distributienetbeheerders onderling aanrekenen ten gevolge van doorvoer;
- De kosten en opbrengsten van de verplichte opkoop van steuncertificaten aan minimumsteun;
- De kosten en opbrengsten van de premies en actieverplichtingen voor het stimuleren van rationeel energiegebruik en het gebruik van hernieuwbare energiebronnen;
- De kosten en opbrengsten voor de minimale levering elektriciteit;
- De lasten voor niet-gekapitaliseerde aanvullende pensioenen van personeelsleden;
- De heffingen volgens het GRB-decreet;
- De bijdragen volgens het GIPOD-decreet;
- De retributies die openbaar domeinbeheerders aanrekenen voor het gebruik van het openbaar domein (volgens het betreffende Besluit van de Vlaamse Regering);
- De retributies die de spoorwegbeheerder aanrekent;
- De afbouw van regulatorische saldi;

- De kapitaalkostvergoedingen voor de gegarandeerde activa (de voorraad steuncertificaten en de regulatoire saldi).

Tabel 4 toont het aandeel van deze kosten in het toegelaten inkomen voor exogene kosten voor 2026.

Tabel 4 Samenstelling van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie in 2026

Exogene kosten	Bedrag in 2026	Aandeel in 2026
Transmissienetkosten (netbeheer)	€ 658.029.480	55,9%
Steuncertificaten	€ 457.279.460	38,8%
REG-acties	€ 0	0,0%
Minimale levering elektriciteit	€ 0	0,0%
Transmissienetkosten (ODV)	€ 8.456.916	0,7%
Toeslagen (niet-gekap. pensioenen, heffingen en retributies)	€ 19.196.803	1,6%
Transmissienetkosten (toeslagen)	€ 11.056.725	0,9%
Afbouw regulatoire saldi (exogene kosten)	-€ 26.949.811	-2,3%
Afbouw regulatoire saldi (volumeverschillen)	€ 33.211.382	2,8%
Afbouw regulatoire saldi (herindexering)	€ 1.427.476	0,1%
Afbouw regulatoire saldi (vennootschapsbelasting)	-€ 4.299	0,0%
Afbouw regulatoire saldi (herwaarderingsmeerwaarden)	-€ 16.599	0,0%
Kapitaalkostvergoeding	€ 15.895.830	1,3%
Totaal	€ 1.177.583.364	100,0%

Figuur 6 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de daling van het toegelaten inkomen voor exogene kosten tussen 2025 en 2026. Hieronder lichten we de voornaamste redenen in meer detail toe.

- De transmissienettarieven die Elia aan de distributienetbeheerders aanrekent voor het gebruik van het transmissienet stijgen in 2026 met 3,7% of met € 23 miljoen. Deze tariefstijging is eind 2023 aangekondigd door Elia en de federale energieregulator CREG⁴.
- De elektriciteitsdistributienetbeheerders zijn verplicht om steuncertificaten aan minimumsteun op te kopen en zij verkopen deze steuncertificaten aan (lagere) marktwaarde. De nettokosten worden in de exogene kosten verrekend. De Vlaamse Regering heeft een ontwerpbesluit principieel goedgekeurd tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010.⁵ Volgens dit ontwerpbesluit worden vanaf 01/04/2026 geen certificaten meer toegekend voor hernieuwbare elektriciteitsproductie of warmtekrachtbesparing tijdens periodes van minstens één kwartier (in plaats van minstens 6 opeenvolgende uren) met negatieve elektriciteitsprijzen. Het ontwerpbesluit zorgt voor een verwachte daling van ruim € 45 miljoen in het aantal op te kopen steuncertificaten in 2026. Daarnaast is er een daling van € 14 miljoen ten gevolge van installaties die niet langer recht hebben op groenestroomcertificaten doordat de steunperiode is

⁴ CREG keurt transmissienettarieven van elektriciteit voor de periode 2024-2027 goed

⁵ Toekenning van groenestroomcertificaten en warmtekrachtcertificaten bij negatieve prijzen | Vlaanderen.be

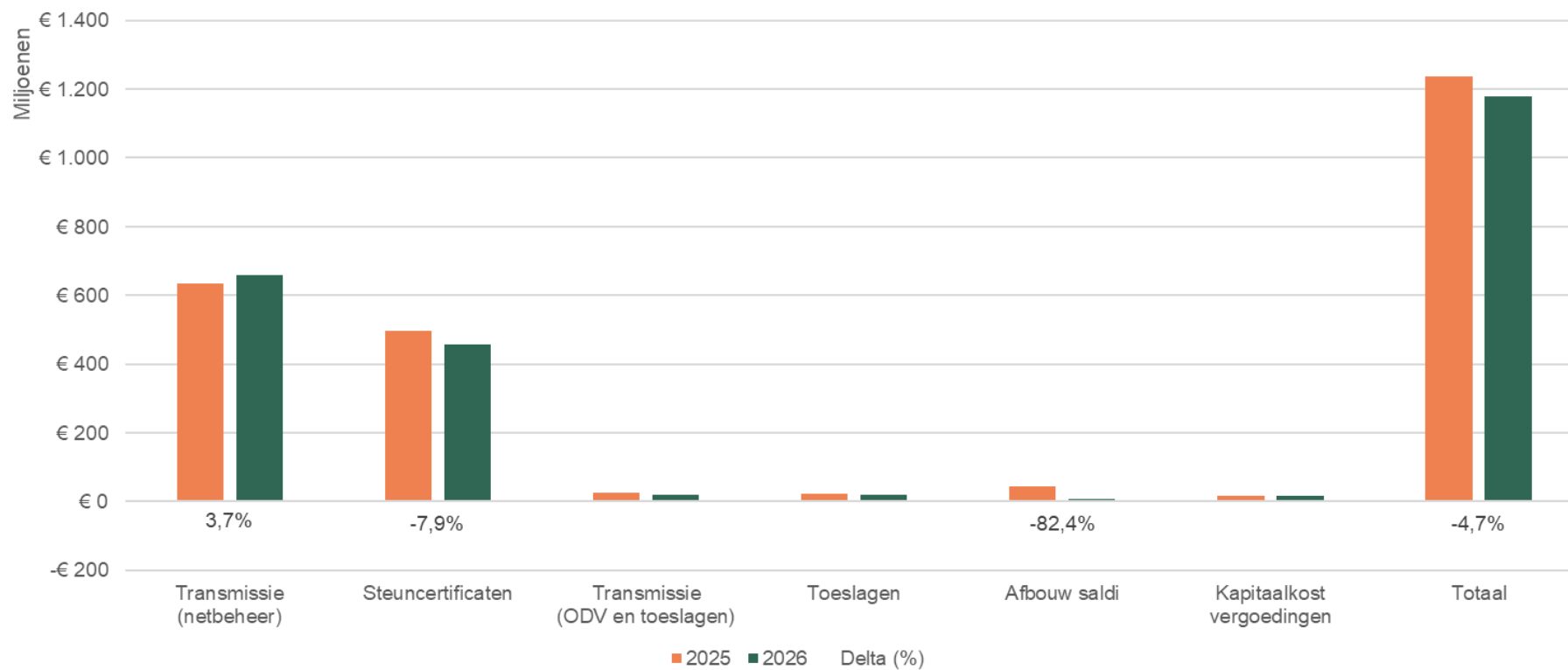
afgelopen. De daling in het aantal uitgereikte steuncertificaten zorgt ook voor een verminderde opkoop

Daarentegen stijgen de kosten voor warmte-krachtcertificaten met € 20 miljoen euro, doordat de prijzen op de markt voor warmtekrachtcertificaten (WKC) laag liggen. Die lagere prijzen zijn een gevolg van het groot overschot aan WKC, waarvan een groot deel in voorraad zit bij de DNBs. Eind 2025 wordt een beperkt deel van de voorraad, ter waarde van € 60 miljoen, bij de elektriciteitsdistributienetbeheerders opgekocht en uit de markt gehaald door de Vlaamse Regering. Deze opkoop heeft echter een beperkte impact op het WKC-overschot.

De nettokosten inzake steuncertificaten dalen in totaal met ruim € 39 miljoen ten opzichte van 2025.

- Op 15 juli 2025 besliste de VNR over de regulatoire saldi voor het jaar 2024. De helft daarvan wordt samen met de resterende regulatoire saldi voor het jaar 2023 afgebouwd in het toegelaten inkomen voor exogene kosten in 2026. Dit leidt tot een daling van € 36 miljoen.

Figuur 6 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor elektriciteitsdistributie tussen 2025 en 2026

3. Toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

3.1. Totaal toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

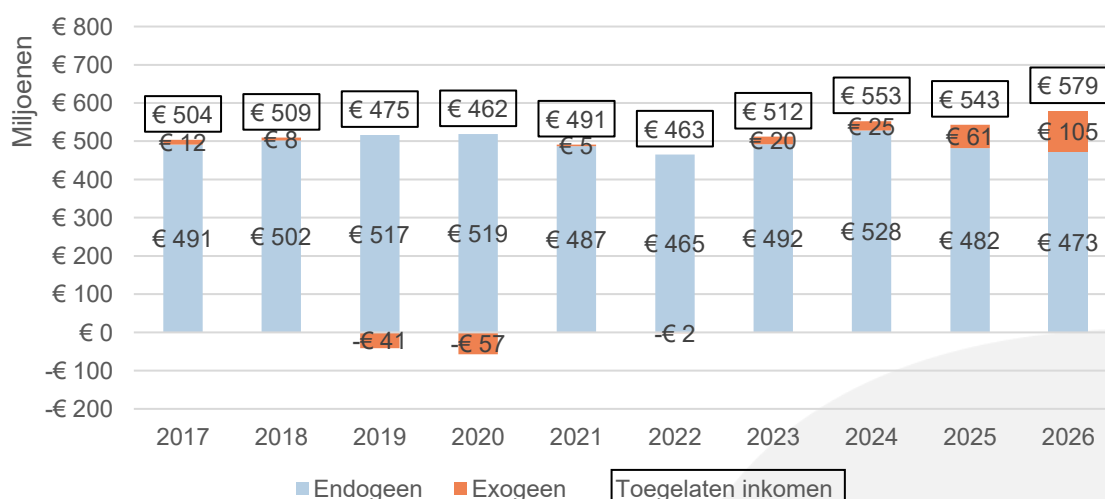
Hieronder tonen we een overzicht van het toegelaten inkomen voor 2026 per distributienetbeheerder, verdeeld over exogene en endogene kosten, en vergelijken we met het toegelaten inkomen van 2025⁶.

Tabel 5 Toegelaten inkomen van de aardgasdistributienetbeheerders uit hun periodieke distributienettarieven voor 2026

Netbeheerder	Exogeen	Endogeen	Totaal	Evolutie t.o.v. 2025
Fluvius Antwerpen	€ 16.138.004	€ 77.914.875	€ 94.052.879	
Fluvius Halle-Vilvoorde	€ 9.243.988	€ 40.637.638	€ 49.881.626	
Fluvius Imewo	€ 18.009.580	€ 95.624.693	€ 113.634.273	
Fluvius Kempen	€ 6.892.196	€ 33.391.009	€ 40.283.205	
Fluvius Limburg	€ 14.254.214	€ 50.842.644	€ 65.096.858	
Fluvius Midden-Vlaanderen	€ 8.273.324	€ 41.473.525	€ 49.746.849	
Fluvius West	€ 19.080.516	€ 74.742.585	€ 93.823.101	
Fluvius Zenne-Dijle	€ 13.509.781	€ 58.848.057	€ 72.357.838	
Totaal	€ 105.401.604	€ 473.475.025	€ 578.876.629	6,55%
Aandeel	18%	82%		

Figuur 7 toont de evolutie van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2026, telkens bepaald in overeenstemming met de tariefmethodologie die voor het betreffende jaar geldt.

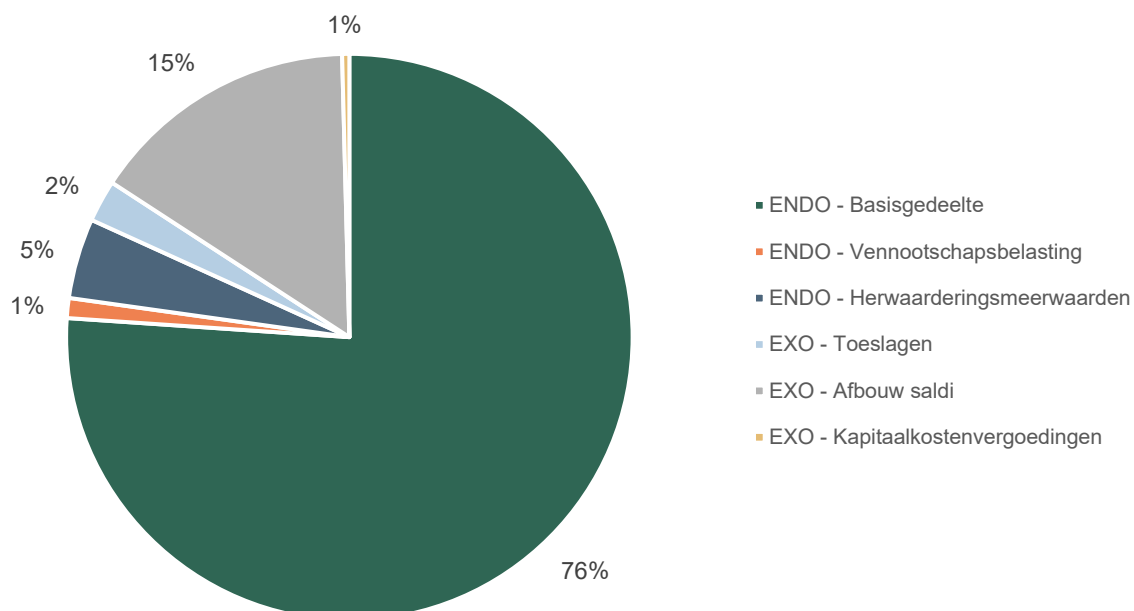
Figuur 7 Evolutie van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2026

⁶ Het toegelaten inkomen van 2025 is gewijzigd op 28 oktober 2025. Bij nazicht van de ex-postrapporteringen over de endogene kosten in 2024 van de gasdistributienetbeheerders, heeft de Vlaamse Nutsregulator een aantal vaststellingen gedaan die ook betrekking hebben op de endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023. Deze vaststellingen hebben geleid tot een correctie van de gerapporteerde endogene kosten in de referentieperiode 2019-2023. Bijgevolg heeft de Vlaamse Nutsregulator het toegelaten inkomen voor de gasdistributienettarieven in het jaar 2025 herzien.

Figuur 8 toont de samenstelling van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2026. Daarbij wordt de absolute waarde van elk onderdeel getoond, zonder positief of negatief teken.

Figuur 8 Samenstelling van het toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2026

In de paragrafen 3.2 en 3.3 wordt elk onderdeel afzonderlijk toegelicht.

3.2. Endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

Endogene kosten liggen binnen de controle van de distributienetbeheerders. De VNR past een inkomstenplafond toe. Op die manier worden de distributienetbeheerders gestimuleerd om hun taken zo kostenefficiënt mogelijk uit te voeren. De VNR weerhoudt enkel de endogene kosten die redelijk en noodzakelijk zijn voor het net- en databeheer in Vlaanderen. Naast de efficiëntieprikkels omvat de tariefmethodologie 2025-2028 ook kwaliteitsprikkels om de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor endogene kosten in de periode 2017-2026.

Tabel 6 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2026

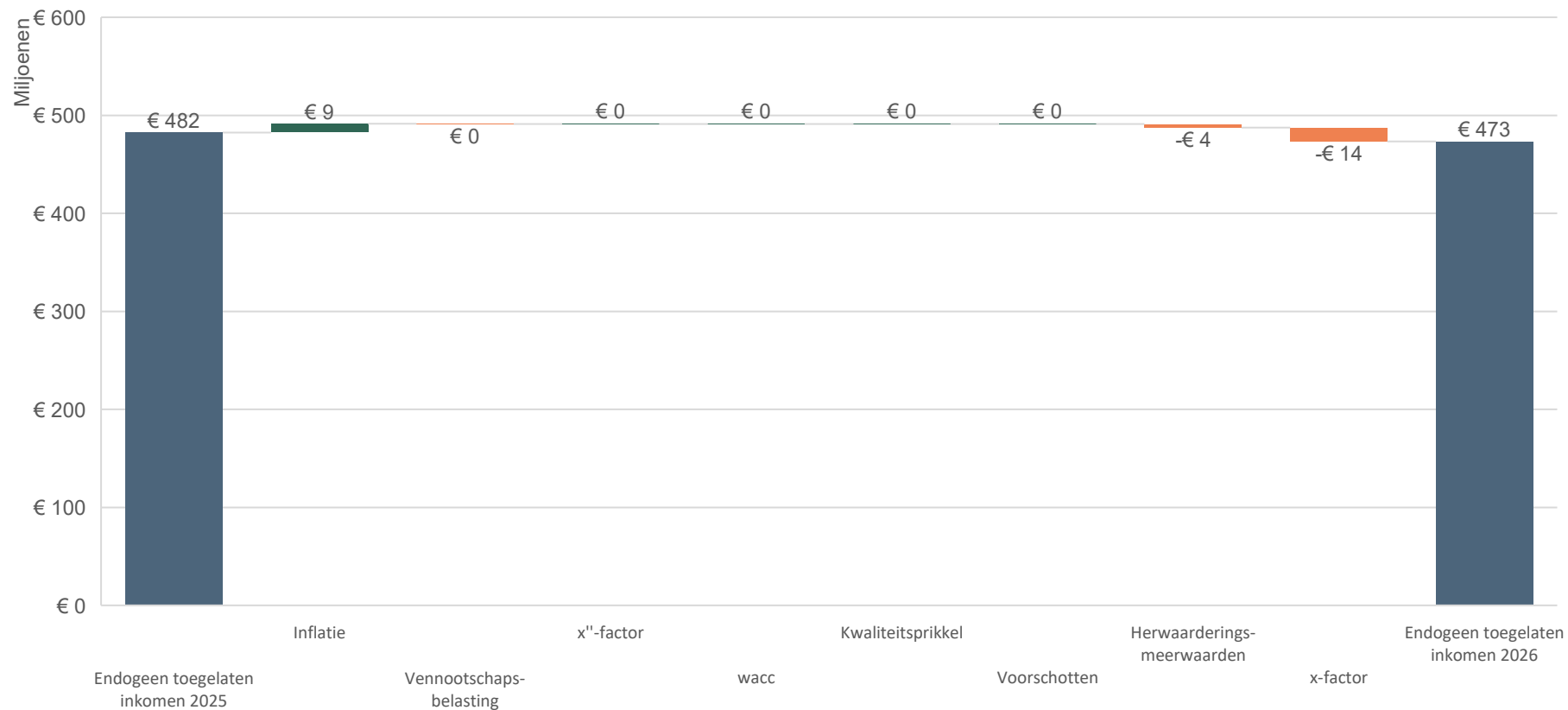
Jaar	Endogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 491.457.568	-2,4%
2018	€ 501.708.068	2,1%
2019	€ 516.574.014	3,0%
2020	€ 518.571.259	0,4%
2021	€ 486.635.278	-6,2%
2022	€ 465.338.044	-4,4%
2023	€ 491.976.616	5,7%
2024	€ 527.635.491	7,2%
2025	€ 482.289.581	-8,6%
2026	€ 473.475.025	-1,8%

Volgens paragraaf 5.2, formule 3 en tabel 5 van de tariefmethodologie bestaat het toegelaten inkomen voor endogene kosten uit de volgende onderdelen:

- Basisgedeelte: de hoogte hiervan wordt bepaald door de x-factor, de x''-factor (frontier shift) en de inflatie;
- Ex-ante aanvullende term voor herwaarderingsmeerwaarden;
- Ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting;
- Kwaliteitsprikkel;
- Voorschotten.

Figuur 9 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de daling van het toegelaten inkomen voor endogene kosten tussen 2025 en 2026. In de volgende paragrafen lichten we dit in meer detail toe.

Figuur 9 Evolutie van het endogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie tussen 2025 en 2026

3.2.1 Basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten wordt bepaald op basis van de hoogte en evolutie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. De sectorkosten omvatten de afschrijvingen en operationele nettokosten van alle distributienetbeheerders en de normatieve kapitaalkostvergoeding. De kapitaalkostvergoeding voor 2026 wordt berekend door een gewogen gemiddelde kapitaalkost van 5,20% toe te passen op de gereguleerde vaste activa en het nettobedrijfskapitaal. Dit vormt een marktconforme vergoeding voor een nutsbedrijf dat zich op een kostenefficiënte manier weet te financieren en geeft de distributienetbeheerders een prikkel om hun werkelijke kapitaalkosten te beheersen. De gewogen gemiddelde kapitaalkost wordt jaarlijks herzien om rekening te houden met gewijzigde marktomstandigheden. Zo daalt de risicovrije rente (die de kost van het eigen vermogen bepaalt) van 2,95% naar 2,77% omdat ook de rentes van Belgische en Duitse overheidsobligaties in dezelfde mate gedaald zijn. De kost van het vreemd vermogen stijgt daarentegen van 2,17% naar 2,22%. Dit reflecteert de gestegen rentes van obligaties van Europese nutsondernemingen gestegen (voor nieuwe financiële schulden). Deze herzieningen leidden samen echter tot hetzelfde kapitaalkostpercentage als voor 2025.

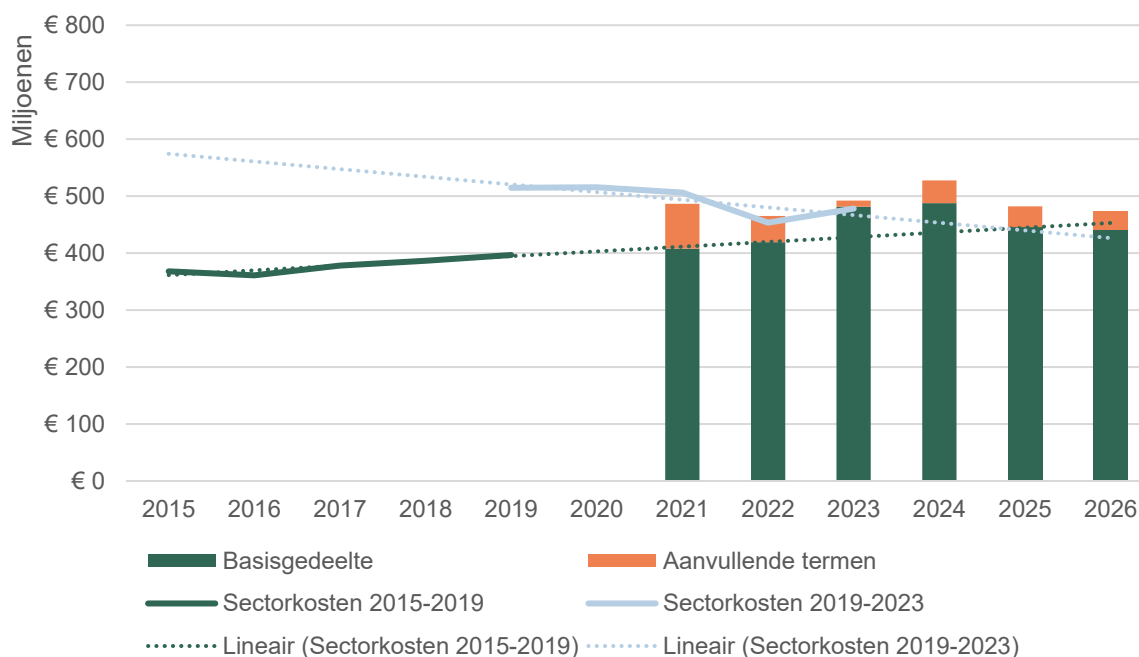
Het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten voor 2026 wordt concreet bepaald door lineaire extrapolatie van de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023. Figuur 10 illustreert dit voor 2025 en 2026 en toont ook de overeenkomstige sectorkosten voor de voorgaande reguleringsperiode (referentieperiode 2015-2019).

De sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019 zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2020 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 3,50%. De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023, daarentegen, zijn geactualiseerd naar de consumptieprijzen in 2024 en zijn berekend op basis van een normatief kapitaalkostpercentage van 5,20%. Omwille van de inflatie tussen 2020 en 2024 en de hogere kapitaalkostvergoeding liggen de sectorkosten beduidend hoger dan de sectorkosten in de voorgaande referentieperiode. Als we echter de inflatie en de kapitaalkostvergoeding buiten beschouwing laten, dan liggen de sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 lager dan de sectorkosten in de referentieperiode 2015-2019. Dit komt onder meer door de fusiebesparingen die de VNR in de voorgaande reguleringsperiode opgelegd heeft.

De sectorkosten in de referentieperiode 2019-2023 kennen een dalend verloop en leiden tot een x-factor van 0,031539. Omwille van de historische kostentrend zal het basisgedeelte van het toegelaten inkomen tussen 2025 en 2028 dus dalen. De inflatie daarentegen neutraliseert in 2026 een deel van deze daling.

Naast de x-factor omvat het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten ook de x''-factor of frontier shift. Door middel van de x''-factor stimuleert de VNR de distributienetbeheerders om productiviteitsverbeteringen te realiseren, bijvoorbeeld door 'best practices' toe te passen en de technologische vooruitgang te benutten. In de reguleringsperiode 2025-2028 bedraagt de x''-factor voor aardgas 0,00%.

Figuur 10 Bepaling van het basisgedeelte van het toegelaten inkomen voor endogene kosten

3.2.2 Aanvullende endogene termen

De tariefmethodologie 2025-2028 bepaalt dat herwaarderingsmeerwaarden geen deel uitmaken van de sectorkosten of van de gereguleerde vaste activa. In de plaats daarvan worden de afschrijvingskosten en kapitaalkosten van herwaarderingsmeerwaarden in het toegelaten inkomen voor endogene kosten opgenomen via een ex-ante aanvullende term. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 26.501.070,10 voor 2026.

De ex-ante correctie voor vennootschapsbelasting omvat een correctie voor de exogene kosten of aanvullende endogene termen die fiscaal niet aftrekbaar zijn en belastingverhogend werken. Deze term wordt overgenomen uit het goedgekeurde budgetvoorstel van de distributienetbeheerders en bedraagt € 6.591.794,46 voor 2026.

De kwaliteitsprikkel (Q-factor) omvat een aanpassing van het toegelaten inkomen voor endogene kosten op basis van de kwaliteit van de dienstverlening in de reguleringsperiode 2025-2028. De VNR zal in 2026 voor het eerst een beoordeling maken van de geleverde kwaliteitsprestaties in 2025 en de daaruit volgende boni of mali verrekenen in het toegelaten inkomen voor endogene kosten in 2027. Tot dan bedraagt de kwaliteitsprikkel € 0,00.

De VNR kan volgens de tariefmethodologie 2025-2028 een voorschot aan het toegelaten inkomen voor endogene kosten toevoegen. Fluvius heeft voor 2026 een voorschot aangevraagd. Dit voorschot is echter gebaseerd op afschrijvingstermijnen die strijdig zijn met de tariefmethodologie 2025-2028. Het uiteindelijke voorschot voor aardgas bedraagt bijgevolg € 0 voor 2026.

3.3. Exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie

Exogene kosten liggen buiten de controle van de distributienetbeheerders en kunnen niet gedrukt worden door efficiëntieverbeteringen. Efficiëntieprikkels zijn dan ook niet zinvol.

Exogene kosten worden daarom integraal doorgerekend in de periodieke distributienettarieven.

Het toegelaten inkomen voor exogene kosten is gelijk aan het budgetvoorstel dat de distributienetbeheerders ingediend hebben en de VNR goedgekeurd heeft. Later, als de werkelijke exogene kosten vastgesteld zijn, zal de VNR de gebudgetteerde kosten en de werkelijke kosten met elkaar vergelijken en het verschil daartussen via het regulatorisch saldo voor exogene kosten verrekenen.

Hieronder tonen we de evolutie van het toegelaten inkomen voor exogene kosten in de periode 2017-2026.

Tabel 7 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in de periode 2017-2026

Jaar	Exogeen toegelaten inkomen	Evolutie t.o.v. vorig jaar
2017	€ 12.493.893	8,6%
2018	€ 7.540.147	-39,6%
2019	-€ 41.081.400	-644,8%
2020	-€ 57.053.639	38,9%
2021	€ 4.840.072	-108,5%
2022	-€ 2.310.796	-147,7%
2023	€ 20.312.266	-979,0%
2024	€ 24.979.614	23,0%
2025	€ 61.000.536	144,2%
2026	€ 105.401.604	72,8%

De exogene kosten van de aardgasdistributienetbeheerder zijn als volgt samengesteld:

- De kosten en opbrengsten voor de minimale levering aardgas;
- De lasten voor niet-gekapitaliseerde aanvullende pensioenen van personeelsleden;
- De heffingen volgens het GRB-decreet;
- De bijdragen volgens het GIPOD-decreet;
- De retributies die openbaar domeinbeheerders aanrekenen voor het gebruik van het openbaar domein (volgens het betreffende Besluit van de Vlaamse Regering);
- De retributies die de spoorwegbeheerder aanrekent;
- De afbouw van regulatorische saldi;
- De kapitaalkostvergoedingen voor de gegarandeerde activa (regulatorische saldi).

Tabel 8 toont het aandeel van deze kosten in het toegelaten inkomen voor exogene kosten voor 2026.

Tabel 8 Samenstelling van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie in 2026

Exogene kosten	Bedrag in 2026	Aandeel in 2026
Minimale levering aardgas	€ 0	0,0%
Toeslagen (niet-gekap. pensioenen, heffingen en retributies)	€ 13.848.070	13,1%
Afbouw saldi (exogene kosten)	€ 7.830.749	7,4%
Afbouw saldi (volumeverschillen)	€ 80.906.056	76,8%
Afbouw saldi (herindexering)	€ 400.319	0,4%
Afbouw saldi (vennootschapsbelasting)	€ 46.588	0,0%
Afbouw saldi (herwaarderingsmeerwaarden)	-€ 129	0,0%
Kapitaalkostvergoeding	€ 2.369.951	2,2%
Totaal	€ 105.401.604	100,0%

Figuur 11 toont in welke mate ieder onderdeel bijdraagt aan de stijging van het toegelaten inkomen voor exogene kosten tussen 2025 en 2026. De voornaamste oorzaak van de stijging ligt bij de regulatoire saldi. Op 15 juli 2025 besliste de VNR over de regulatoire saldi voor het jaar 2024. De helft daarvan wordt samen met de resterende regulatoire saldi voor het jaar 2023 afgebouwd in het toegelaten inkomen voor exogene kosten in 2026. Dit leidt tot een stijging van € 45 miljoen.

Figuur 11 Evolutie van het exogeen toegelaten inkomen voor aardgasdistributie tussen 2025 en 2026

